

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Věry Šimůnkové v právní věci stěžovatele **Ing. Z. F.**, zastoupeného Mgr. Michalem Vejlupekem, advokátem se sídlem v Ústí nad Labem, Pařížská 6, za účasti **Policie ČR - policejní prezidium**, se sídlem v Praze 7, Strojnická 27, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2003, č. j. 11 Ca 176/2003 - 26,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2003, č. j. 11 Ca 176/2003 - 26, byla podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnuta žaloba, kterou se stěžovatel domáhal zrušení rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 18. 4. 2003, č. 97, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí ředitele Policie ČR, Správy Severočeského kraje ze dne 7. 7. 2000, č. 231, jímž byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání kázeňského přestupku podle § 32 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o služebním poměru) a podle § 33 písm. b) citovaného zákona mu byl uložen kázeňský trest snížení funkčního platu o 10 % na dobu 2 měsíců. Napadené usnesení odůvodnil městský

soud tím, že žaloba protože byla podána opožděně, tj. po uplynutí lhůty 30 dnů stanovené v § 137 odst. 2 citovaného zákona.

V kasační stížnosti podané z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) a e) s. ř. s. stěžovatel uvedl, že napadené usnesení je nezákonné, protože městský soud věc nesprávně právně posoudil, když žaloba byla podána včas v zákonem stanovené lhůtě dvou měsíců stanovené v § 72 s. ř. s. a nebyl tedy důvod pro její odmítnutí. V poznámce č. 18 k § 137 odst. 4 zákona o služebním poměru je uveden odkaz na § 244 a násl. o. s. ř., zejména § 250l a násl. o. s. ř., a přitom toto ustanovení upravující rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím správních orgánů bylo zrušeno k 31. 12. 2002. Podle názoru stěžovatele je zákon o služebním poměru v rozporu s úpravou správního soudnictví, tedy v rozporu s pátou částí o. s. ř. a s. ř. s., a to jak ve stanovení lhůt pro možnost podání správní žaloby, tak v otázce stanovení pravomoci a příslušnosti soudu při přezkumu napadeného rozhodnutí správního orgánu dalšího účastníka řízení. Zákon o služebním poměru stanoví, že stěžovatel může podat návrh na přezkoumání rozhodnutí soudem, ale současně uvádí, že takto může postupovat podle o. s. ř., ale novelizovaná pátá část o. s. ř. nepripouští přezkum napadeného rozhodnutí. Přezkoumání je možné pouze podle s. ř. s. Proto stěžovatel postupoval podle tohoto zákona včetně stanovení lhůty pro podání žaloby, kdy podle zákona o služebním poměru postupovat nemohl, navíc nebyl v napadeném správním rozhodnutí správně poučen. Proto by lhůta měla být zachována. Z těchto důvodů se domáhal zrušení napadeného usnesení městského soudu a vrácení věci k dalšímu řízení.

Účastník ve svém vyjádření označil kasační stížnost za poněkud rozpornou. V jejím úvodu stěžovatel tvrdí, že žalobu podal včas v zákonné dvouměsíční lhůtě stanovené v § 72 odst. 1 s. ř. s. a nezabývá se přitom poslední větou tohoto ustanovení, a to že tato lhůta platí jen tehdy, jestliže zvláštní zákon nestanoví jinak. Současně na jiném místě cituje § 137 odst. 2 zákona o služebním poměru a podle účastníka si je nedodržení lhůty vědom. Co se týče aplikace uvedené lhůty k podání žaloby, není citovaný zákon se s. ř. s. v žádném rozporu. Z hlediska posouzení dodržení lhůty pro podání žaloby není rozhodné, na jaké zvláštní předpisy odkazuje § 137 odst. 4 zákona o služebním poměru. Tyto předpisy se totiž týkají až postupu soudů při přezkoumávání rozhodnutí služebního funkcionáře po podání žaloby. S účinností od 1. 1. 2003 se zde uplatňuje postup podle s. ř. s., když novelizovaná pátá část o. s. ř. upravuje projednání rozhodnutí správních orgánů v právních věcech vyplývajících z občanskoprávních, pracovních, rodinných nebo obchodních vztahů. Není stanovena povinnost v rozhodnutí uvádět, zda a za jakých podmínek je proti němu možno případně podat žalobu podle § 137 odst. 2 zákona o služebním poměru, protože § 124 odst. 1 citovaného zákona stanoví, že rozhodnutí služebního funkcionáře musí obsahovat poučení o odvolání a v odst. 4 je pak upraven jeho obsah. Ze všech těchto důvodů účastník navrhl, aby kasační stížnost byla zamítnuta.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti

Uplatnil-li stěžovatel v kaPodává-li stěžovatel kasační stížnosti z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nepřísluší Nejvyššímu správnímu soudu zabývat v řízení o kasační stížnosti tímto stěžovatelem uplatněným stížnostním důvodem, protože může být důvodná, protoževiz ju dikaturu městský soud nerozhodoval ve věci samé, ale žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Námítal-li stěžovatel s poukazem na Stejně tak nedůvodná je kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. nezákonnost rozhodnutí spočívající v tom nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu, když, yže podle názoru stěžovatele byla žaloba byla podána v zákonné lhůtě, není z tohoto důvodu kasační stížnost opodstatněná.

Podle § 72 odst. 1 s. ř. s., jenž nabyl účinnosti dne 1.-1.-2003, lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Zvláštním zákonem, který stanoví lhůtu jinou, je — zákon o služebním poměru, který v ustanovení § 137 odst. 2 stanoví, že návrh na přezkoumání rozhodnutí soudem je možno podat až po vyčerpání opravného prostředku podle § 132, a to ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí. — Zákon o služebním poměru není v rozporu s úpravou správního soudnictví, tedy v rozporu s pátou částí o. s. ř. a s. ř. s., ve stanovení lhůt pro možnost podání správní žaloby obsaženou v s. ř. s., shodně se zněním § 250b odst. 1 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2002, stanoví pro podání žaloby lhůtu dvou měsíců pro podání žaloby za předpokladu, že zvláštní zákon nestanoví jinak. Námitkou stěžovatele, že zákon o služebním poměru je v rozporu s úpravou správního soudnictví, tedy v rozporu s pátou částí o. s. ř. a s. ř. s., v otázce stanovení pravomoci a příslušnosti soudu při přezkumu napadeného rozhodnutí správního orgánu, se Nejvyšší soud nemohl zabývat, když z obsahu kasační stížnosti není zřejmé, v čem tento rozpor spatřuje.

Pokud stěžovatel v této souvislosti poukázal azuje na poznámku pod čarou č. 18 k § 137 odst. 4 zákona o služebním poměru, považuje Nejvyšší správní soud za dostačující odkázat na ustálenou judikaturu Ústavního soudu, který ve svých nálezech rozhodnutích (např. III. ÚS 277/96, II. ÚS 485/98.....) vyjádřil, že poznámky pod čarou či vysvětlivky není součástí právního předpisu, a proto není závazná. Také tvrzení stěžovatele, že nemohl jinak než postupovat podle s. ř. s., neboť nebyl správním orgánem správně poučen, nemá žádné opodstatnění, protože podle § 124 odst. 1 zákona o služebním poměru musí písemné vyhotovení rozhodnutí obsahovat výrok, důvodněji a poučení o odvolání a nikoliv poučení o možnosti podat proti pravomocnému rozhodnutí žalobu k soudu. Citované ustanovení, pokud stanoví lhůtu 30 dnů, ji vztahuje k podání návrhu na přezkoumání rozhodnutí uvedených v § 137 odst. 1 uvedeného zákona; podle názoru soudu však třicetidenní lhůtu nutno vztáhnout k podání všech návrhů na přezkoumání rozhodnutí vydaných podle zákona č. 186/1992 Sb., a nejen pouze na ta rozhodnutí, která jsou výslovně uvedena v § 137 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb. Takový výklad zákona, že třicetidenní lhůta se vztahuje pouze k podání návrhu na přezkoumání rozhodnutí v zákoně výslovně uvedených, zatímco na návrhy ve věcech přezkumu jiných rozhodnutí se vztahuje lhůta uvedená v § 250b odst. 1 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2002 (resp. v ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s.), tedy lhůta dvouměsíční, by vedl k absurdním situacím, kdy např. k podání návrhu na přezkoumání rozhodnutí o náhradě škody přesahující částku 5000 Kč (§ 137 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/1992 Sb.) by muselo dojít v třicetidenní lhůtě, zatímco k podání návrhu na přezkoumání rozhodnutí o náhradě škody nepřesahující 5000 Kč by mohlo dojít ve lhůtě dvou měsíců. Soud má proto za to, že lhůtu 30 dnů k podání návrhu na přezkoumání rozhodnutí služebního funkcionáře je nutno vztáhnout na všechna rozhodnutí, nejen na ta, jež jsou výslovně uvedena v § 137 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb. Z toho pak vyplývá, že žalobcův návrh na přezkoumání napadeného rozhodnutí měl být podán ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

nejsou normativní, přesněji závaznou součástí pravidla chování. Proto stejně jako jiné části právního předpisu, jejichž posláním je zlepšit přehlednost předpisu a orientaci v právním řádu (nadpis právního předpisu, označení částí, hlav, dílů, oddílů, paragrafů), jsou i poznámky pod

čarou pouhou legislativní pomůckou, která nemůže být závazným pravidlem pro výklad právního předpisu a stanovení pravidel chování. Vzniknou-li proto v důsledku použití této svérázné legislativní techniky výkladové problémy, je nutno je řešit tak, že rozhodující je vlastní pravidlo chování, nikoli to, co je stanoveno v poznámce pod čarou.

~~V kasační stížnosti podané z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) a e) s. ř. s. stěžovatel uvedl, že napadené usnesení je nezákonné, protože městský soud věc nesprávně právně posoudil, když žaloba byla podána včas v zákonem stanovené lhůtě dvou měsíců stanovené v § 72 s. ř. s. Podle názoru stěžovatele je zákon o služebním poměru v rozporu s úpravou správního soudnictví, tedy v rozporu s pátou částí o. s. ř. a s. ř. s., a to jak ve stanovení lhůt pro možnost podání správní žaloby, tak v otázce stanovení pravomoci a příslušnosti soudu při přezkumu napadeného rozhodnutí správního orgánu – dalšího účastníka řízení. Zákon o služebním poměru stanoví, že stěžovatel může podat návrh na přezkoumání rozhodnutí soudem, ale současně uvádí, že takto může postupovat podle o. s. ř., ale novelizovaná pátá část o. s. ř. nepřipouští přezkum napadeného rozhodnutí. Přezkoumání je možné pouze podle s. ř. s. Proto stěžovatel postupoval podle tohoto zákona včetně stanovení lhůty pro podání žaloby, kdy podle zákona o služebním poměru postupovat nemohl, navíc nebyl v napadeném správním rozhodnutí správně poučen. Proto by lhůta měla být zachována. Z těchto důvodů se domáhal zrušení napadeného usnesení městského soudu a vrácení věci k dalšímu řízení.~~

Také tvrzení stěžovatele, že nemohl jinak než postupovat podle s. ř. s., neboť nebyl správním orgánem správně poučen, nemá žádné opodstatnění. Podle § 124 odst. 1 zákona o služebním poměru musí písemné vyhotovení rozhodnutí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o odvolání, ale nikoliv poučení o možnosti podat žalobu k soudu.

~~Podle ustanovení § 57 odst. 1 o. s. ř. se do běhu lhůty nezapočítává den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. Podle odst. 3 téhož ustanovení je lhůta zachována, je-li poslední den lhůty učiněn úkon u soudu nebo podání odevzdáno orgánu, který má povinnost je doručit. Z obsahu správního spisu žalovaného vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 19. 3. 2002, což výslovně potvrdil i v podané žalobě (uvedeného dne pak napadené rozhodnutí nabylo právní moci – pozn. soudu). Žaloba samotná však byla podána k poštovní přepravě dne 13. 5. 2002, jak vyplývá z podacího razítka, a doručena Vrelnímu soudu v Praze dne 15. 5. 2002. Třicetidenní lhůta k podání žaloby u soudu podle § 137 odst. 2 zákona č. 186/1992 Sb. však marně uplynula dne 20. 4. 2002. Nejvyšší správní soud proto v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu jako opožděnou zamítl.~~

Z důvodů výše uvedených Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. ?jako nedůvodnou zamítl a ve věci rozhodl v souladu s § 109 odst. 1 věta první s. ř. s. :

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s., když stěžovateli, který ve věci úspěch neměl, nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení a účastníku Policii ČR žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Mgr. Jiří Richter, bytem Praha 1, Revoluční 25

žalobce, navrhovatel:

žalovaný, odpůrce:

Ministr vnitra, Nad Štolou 936/3, Praha 7

ve věci:

o zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2002, č. 98

předseda senátu:

JUDr. Eliška Cihlářová

soudci:

JUDr. Milan Kamlach

JUDr. Radan Malík

zapisovatelka:

Šárka Dujičková, DiS

_____ V Brně dne 27. října 2004

_____ JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu

Nejvyšší správní soud
Masarykova č. 31
657 40 Brno
V Brně dne: 23. 6. 2003
č.j.: 6 A 141/2002

V Ý Z V A

Ve věci

—— žalobce: Mgr. Jiří Richter, nar. 24. ledna 1958, Praha 1, Revoluční 25

—— proti

—— žalovanému: Ministrovi vnitra ČR, Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 936/3, 170 34
Praha 7

—— o přezkoumání rozhodnutí správního orgánu

soud vyzývá žalobce, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení této výzvy zaplatil soudní poplatek
(podle zákona ČNR č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů)
za podání žaloby, který činí podle sazebníku soudních poplatků částku

1000,— Kč

Soudní poplatek zaplatte vylepením kolku (kolků) na tomto tiskopisu.

Poučení: Nebude-li poplatek z návrhu na zahájení řízení ve stanovené lhůtě zaplacen, soud
řízení zastaví [§ 9 odst. 1 zákona ČNR č. 549/1991 Sb., § 47 písm. c) soudního řádu
správního].

—— Před zaplacením celého soudního poplatku ve správné výši nemůže soud zahájit
činnost.

JUDr. Eliška Cihlářová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Krížová Andrea

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

_____ podpis poplatníka

.....
Místo pro nalepení kolkových známek:

Poučení pro poplatníka:

Kolkové známky (oba jejich díly) nalepte na tiskopisu na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte. Máte-li za to, že jsou u Vás splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků, podejte žádost s příslušným potvrzením ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatků. Proti výzvě, pokud se jí navrhovatel vyzývá k zaplacení poplatku, není přípustný opravný prostředek.

NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD

657 40 Brno, Masarykova 31
telefon: 542 532 311, fax: 542 532 361
e-mail: podatelna@nssoud.cz

_____ V Brně dne: 22. 7. 2002

_____ č.j.: 6 A 141/2002 – 28

Poučení – výzva

_____ Dnem 1. 1. 2003 nabyl účinnosti zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jímž se mimo jiné řídí postup soudů, účastníků řízení a dalších osob ve správním soudnictví. Podle tohoto zákona se postupuje i ve věcech správního soudnictví, v nichž byla podána žaloba podle části páté hlavy druhé občanského soudního řádu, o níž soud nerozhodl do 31. 12. 2002 (dále jen „neskončené věci“).

V souladu s ustanovením § 132 s. ř. s. neskončené věci, v nichž byla dána věcná příslušnost vrchních soudů, převzal a řízení v nich dokončí Nejvyšší správní soud v Brně. Věc žaloby žalobce Mgr. Jiřího Riehtera, bytem Praha 1, Revoluční 25, PSČ 110 00 proti žalovanému Ministru vnitra, Ministerstvu vnitra, Na Štolou 3, Praha 7, PSČ 170 34 dosud vedená Vrchním soudem v Praze pod sp. zn. 6A 141/2002 je nadále vedena Nejvyšším správním soudem v Brně pod stejnou spisovou značkou. Uvedenou spisovou značkou označujte proto veškeré písemnosti v této věci.

V souladu s ustanovením § 130 odst. 1 s. ř. s. se v neskončených věcech řízení dokončí podle ustanovení o řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (část třetí hlava druhá díl první s. ř. s.).

Hodlají-li:

- **žalobce** navrhnout důkazy k prokázání žalobních námitek (žalobních bodů), které uvedl v žalobě, a
- **žalovaný** navrhnout důkazy k vyvrácení žalobních námitek žalobcem uvedených v žalobě,

je třeba tak učinit **ve lhůtě 1 měsíce** ode dne doručení této výzvy. _____

~~Žalobce~~ necht' označí osoby na řízení zúčastněné (§ 34 s. ř. s.), pokud takové osoby existují a jsou mu známy (tj. osoby, které byly přímo dotčeny vydáním napadeného rozhodnutí nebo ty osoby, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením, nejsou-li účastníky);

a to ~~ve lhůtě 1 měsíce~~ ode dne doručení této výzvy. —

JUDr. Eliška Cihlářová, v.r.
předsedkyně senátu
Za správnost vyhotovení:
Petra Nováková

NSS-VZOR 1 (poučení účastníků řízení v přechodném období – § 130 odst. 1 s. ř. s. — žaloby)

NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD

657 40 Brno, Masarykova 31
telefon: 542 532 311, fax: 542 532 361
e-mail: podatelna@nssoud.cz

V Brně dne: 22. 7. 2003

v odpovědi uveďte čj. 6 A 141/2002 – 29

Věc: *Žalobce Mgr. Jiří Richter, bytem Praha 1, Revoluční 25, PSČ 110 00 proti žalovanému Ministru vnitra, Ministerstvu vnitra, Nad Štolou 3, Praha 7, PSČ 170 34 proti rozhodnutí ministra vnitra č. 98 ze dne 9. 9. 2002* — žádost o vyjádření k zamýšlenému postupu podle § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní

Nejvyšší správní soud převzal na počátku roku 2003 k dokončení řízení od vrchních soudů v Praze a Olomouci několik set neskončených věcí, tj. žalob proti rozhodnutím správních orgánů (resp. Opravných prostředků proti rozhodnutím správních orgánů, o nichž se však podle nové právní úpravy vede řízení shodně jako o žalobách). Tyto věci je žádoucí dokončit v co možná nejkratším termínu.

U některých z nich — a také ve věci, kde jste účastníkem řízení — je z obsahu soudního i správního spisu zřejmé, že věc by bylo možno dokončit rozhodnutím ve věci samé bez toho, že by bylo nařizováno jednání. Takový postup zákon sice výslovně předpokládá, je však možný tehdy, pokud účastníci s takovým postupem vysloví souhlas, popřípadě se k výzvě soudu v tomto smyslu nevyjádří do dvou týdnů od doručení žádosti soudu o takové vyjádření (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Sdělte prosím soudu v naznačené lhůtě, zda s takovýmto zamýšleným postupem souhlasíte. Nevyjádříte-li se v této lhůtě, má se za to, že souhlas byl udělen. Pro úplnost je vhodné uvést i to, že v řízení o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů může soud takový postup zvolit (a to i bez souhlasu účastníků) navíc také v těch případech, kdy dospěje k závěru, buď že napadené rozhodnutí má být rozsudkem zrušeno pro nepřezkoumatelnost, buď že skutkový stav, ze kterého vyšel správní orgán, je v rozporu se správními spisy či vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění, anebo tam, kde podstatným způsobem byla porušena ustanovení o řízení před správním orgánem, jestliže takové porušení mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 s. ř. s.).

Dále sděluji, že Vaši věc podle rozvrhu práce bude rozhodovat senát ve složení: JUDr. Eliška Cihlářová, JUDr. Milan Kamlach a JUDr. Radan Malík. Máte-li za to, že některý ze jmenovaných soudců Nejvyššího správního soudu je vyloučen pro svůj poměr k věci, k účastníkům nebo jejich zástupcům (§ 8 s. ř. s.), můžete namítnout jejich podjatost v propadné lhůtě jednoho týdne od tohoto vyrozumění. O takové námitce rozhodne jiný senát.

JUDr. Eliška Cihlářová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Nováková

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce **Mgr. Jiřího Richtera**, bytem Revoluční 25, Praha 1, zast. Mgr. Milanem Partíkem, advokátem AK Skácel, Honzík a partneři, se sídlem Londýnská 674/55, Praha 2, proti žalovanému **Ministru vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2002, č. 98

t a k t o :

I. — Žaloba se z a m í t á .

II. — Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

III. — Žalobci s e v r a c í přeplatek na soudním poplatku ve výši 1000,— Kč. Přeplatek bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu po právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku n e j s o u opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2003

JUDr. Eliška Cihlářová, v. r.
předsedkyně senátu
Za správnost vyhotovení:
Šárka Dujičková, DiS

Vyvěšeno dne: 24. 9. 2003
Svěšeno dne:

č.j. 6 A 141/2002—31
Protokol o hlasování

Nejvyšší správní soud ————— v Brně — dne: 24. 9. 2003

JUDr. Eliška Cihlářová

předsedkyně senátu